

CHRIS TEN BRUGGEN KATE.

Verslag jubileumbijeenkomst 19 november 1987.

Deze donderdagavond was voor onze vereniging een bijzondere avond. Nooit eerder waren er zoveel leden, genodigden en belangstellenden aanwezig. Ook nooit eerder werden zoveel speeches gehouden en bewijzen van hulding overhandigd. Toch was de bijeenkomst een gewone verenigingsavond; als spreker was de Nunspeetse kunstschilder Harry van Vondel uitgenodigd, over het onderwerp "Chris ten Bruggen Kate - 50 jaar in Nunspeet - 50 jaar schilder". Later op de avond was een half uur gereserveerd om stil te staan bij dit jubileum, en ook bij het passeren van de 100leden-grens. Dit verslag wil een beeld schetsen met een lage horizon; niet alleen de feiten maar ook de nodige bespiegelingen. Zoals wel vaker, heeft ook dit verslag een impressionistisch karakter.

Voorzitter J. Jonhof heet alle aanwezigen welkom, geeft een overzicht van het programma en doet enkele huishoudelijke mededelingen. Al snel geeft hij het woord aan Harry van Vondel, die voorafgaand aan zijn dialoog een korte inleiding houdt. Aan de hand van de dia's plaatst hij het werk van de jubilaris in een groter kader. Bij deze kennismaking worden verschillende invloeden en ontwikkelingen duidelijk, terwijl een persoonlijke waardering niet ontbreekt.

Nunspeet stond lang bekend als een kunstenaars-agglomeratie, met een karakteristieke "noord-veluwe" inslag.

Verschillende straatnamen herinneren nu nog aan schilders die hier destijds woonden en werkten. Chris ten Bruggen Kate vestigde zich hier in 1937 op 17-jarige leeftijd. Hij kwam bij schilder H.W. de Jong in huis, om bij hem in de leer te gaan. De Jong kwam uit Rotterdam, waar hij directeur van een postkantoor was. Na een leerperiode van vijf jaar gaat Chris ten Bruggen Kate zijn eigen gang en begint zijn kunstenaarschap.

De Nunspeetse schilderskunst verkeert in de jaren '30-'40 in een "post-impressionisme". Harry van Vondel toont dit

met enkele beelden. Gok laat hij enkele voorbeelden zien van landschapswerken door de eeuwen heen. Dit geeft een betst inzicht in het werk van Ien Bruggen Kate, die voornamelijk landschappen schildert. Vooral zijn winterlandschappen zijn bekend.

De invloeden van het surrealisme gingen aan de jonge kunstenaar niet voorbij. Typerend zijn de overeenkomsten en verschillen tussen twee zelfportretten van verschillende datum. Enkele andere opnamen tonen hoe "expressionistisch" overdrijven kan leiden tot sprekende resultaten. De jubilaris maakt al geruime tijd naam met werk, dat te typeren is als "gestileerd realisme". Ed Wingen, kunstrecensent van De Telegraaf, noemde Chris ten Bruggen Kate zelfs "De vader van het gestyleerde realisme". Een beschouwing over dit werk leidde eens tot het citaat "er staat niet wat er staat".

Kenmerkend is namelijk dat de figuren op het werk zijn teruggebracht tot het essentiële, tot vormen die functioneel zijn in de compositie. Stilte bepaalt de sfeer, waarin gespeeld wordt met licht. In een van de schilderijen gaat de stilte gepaard met een onbeschrijflijke spanning, veroorzaakt door "echte" storm. Het werk van de jubilaris kent een sterk evenwicht, in compositie en vooral kleurstelling.

Al voor de pauze sluit Harry van Vondel zijn dialoog af. Dit heeft tot gevolg, dat de pauze drie kwartier kan duren. Na de pauze volgt een film, gemaakt en gedraaid door Theo van Maurik. De film toont de totstandkoming van een schilderij, toegelicht door de kunstenaar.

De film wordt gevolgd door enkele toespraken. Na enkele woorden van de voorzitter, praat de sekretaris de rest van de avond aan elkaar. Als eerste spreker is uitgenodigd de heer W.F. Suurmond, voorzitter van de Stichting Beeldende Kunstenaars Nunspeet. Hij schetst het Nunspeetse kunstenaarsleven in de laatste decennia en geeft de plaats van de jubilaris daarin aan. De treffende speech biedt, in stijl van onze vereniging, een historisch overzicht. De Vrije Akademie, ontmoetingsplaats voor Nunspeetse kunstenaars en hun leerlingen, bestaat in 1986 20 jaar.

Tweede spreker is Mevrouw Uisch-Wijnoven, voorzitter van de kunstenaarsvereniging "Het Palet" te Zwolle. Zij geeft een karaktertekening van de jubilaris als kunstenaar en als mens. Zij stelt, dat de jubilaris met kop en schouders boven de meeste Palet-leden uitsteekt. Anders dan veel anderen, koestert Ten Bruggen Kate geen "broodnijd" ten opzichte van collega-kunstenaars.

Als laatste spreker is burgemeester ing. E. de Kovel uitgenodigd. Hij prijst de vereniging voor haar verschillende activiteiten en maakt aan de hand van een aantal wetenswaardigheden duidelijk, dat Chris ten Bruggen Kate een belangrijke ingezetene van de gemeente is. De burgemeester bewijst ook nu, dat raadpleging van archieven kan resulteren in een *opvallend originele* speech.

vervolgens is er een kort klederdrachtoptreden; Eiberufe met het honderdste lid, Mevrouw Hardloper, welkom binnen de vereniging en zet haar in de bloemen. Op gelijke wijze verzorgt zij een bloemenhuldiging voor de familie Ten Bruggen Kate. Het stijlvolle optreden spreekt hoorbaar aan, mede dankzij het gebruik van de "eigen taal".

De jubilaris maakt graag gebruik van de mogelijkheid om een dankwoord te spreken. Hij betreft hierin iedereen, die een sandeel in de totstandkoming van deze avond had. Hij geeft de vereniging bij voorbeeld een versierde enveloppe en beveelt de aanwezigen aan lid te worden. De jubilaris zet zijn vrouw nog even extra in het zonnetje. Na enkele huishoudelijke mededelingen van de werkgroepen en het geven van gelegenheid tot rondvraag, wordt de bijeenkomst gesloten.

Abele R.
